

**„Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly,
pak jsi ho korunoval ctí a slávou, všechno jsi podrobil pod jeho nohy.“**

Židům 2, 6.-8.

ÚNOR 2018

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 3.2. – Zodpovědnost dobrých správců
- 10.2. – Vlastnosti správce
- 17.2. – Věrní Bohu
- 24.2. – Desátky

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
3.2.	Petr Chára	Blanka Novotná	Iva Burešová
10.2.	Květa Tyšerová	Marek Wagner	Petr Chára
17.2.	Bohumil Mroček	Jaromír Juřínek	Zdena Pimková
24.2.	Petr Kimler	Pavel Kostečka	Petr Chára

Blahopřání k narozeninám

- 21.2. – Lukáš Milan
- 23.2. – Pimek Dalibor
- 27.2. – Škrlová Nikola

ADRA Klub zdraví informuje

- 8.2. - Bylinky v předjaří, beseda Vandy Vrlové
- 22.2. - Solovecké ostrovy aneb za historií ruských gulagů, beseda Vítězslava Vursta

VVV aneb Viva Vita Vitalita!

Začátkem roku oslavila Vitalita pětileté výročí existence na Svěrákově ulici. Pokud bychom připočetli i tréninkové kolo na Křížné, bylo by to bezmála o rok víc. Vzpomínám si na předstartovní sborové debaty. Jestli se nepletu, dobrá polovina věřících nevěřila v samotný rozjezd a větší polovina z druhé poloviny věřících věřila, že do poloviny roku přijde neodvratný krach. Přidal jsem se, jak to u mne bývá obvyklé, k méně populární menšině. Patrně to bude proto, že neprošlapané cesty se mi jeví zajímavější než ty široké. Takzvaná samostatně výdělečná činnost mě totiž lákala odnepaměti. Začátkem sedmdesátých let, v údobí značně

tuhé normalizace, jsem například tehdejší soudruhy nemálo rozčilil tím, že na vsetínském Okresním národním výboru přistála má žádost o povolení soukromého podnikání. Byla pochopitelně zamítnuta a už tak nelichotivý kádrový profil, ve kterém se promítala neúčast v Pionýru, SSM a

v sobotním vyučování nabyt na objemu. Na následné každoroční žadonění o udělení tzv. devizového příslibu mi náš personální náměstek jménem Jakeš odpovídal stejnou větou: „Franto, to nelze!“ Šlo to až začátkem roku 1989, tedy ještě před revolucí. Byl jsem prvním soukromým malířem v Meziříčí a v celkovém seznamu zdejších řemeslníků mi náleželo, podobně jako mediálně známějšímu agentovi, číslo 007. Tolik na vysvětlenou k mému postoji vůči rodící se Vitalitě.

Živě si rovněž vzpomínám na některé vlastní předstartovní momenty. Prosté kupecké počty mi už tenkrát prozradily, že při stejném záprahu, jaký obětuji na oltář milované socialistické vlasti, mi v kapse přistane více peněz. Vnitřní hlas, který mě však v onu dobu zničehonic oslovil, zněl přibližně takto: „Jaká je tvoje motivace? Prachy, anebo služba lidem?“ Netuším, zda byla stejně nepříjemná Boží otázka předhozena i Mročkovým, ale podle některých signálů soudím, že nahoru poslali přibližně stejnou odpověď. Jak si jinak vysvětlit, že ve svých draze pronajatých prostorách tu a tam hostí svoji sborovou rodinu, že se na společném stole víceméně pravidelně objevuje hrnec polévky z jejich kuchyně, že můžeme u nich pořádat narozeninové či jiné podobné oslavy? A to už vůbec není řeč o pravidelných besedách Adrklubu zdraví. Za ta léta jich Vitalita hostila více než stovku! A nachystala stejně tolik ochutnávek či bezplatných občerstvení. Je pravda, že o část prokazatelných nákladů se dělí štedré Město. Odpracované hodiny v kuchyni i mimo ni však žádná dotace neuhradí.

I těm, co zatím neměli to potěšení „jet na vlastní triko“, musí dojít, že rozfrčet a následně udržovat v chodu takový kolos, jaký současná Vitalita představuje, není žádný med. Navíc při zaměstnání a dost daleko od vlastního bydliště. Zastánci „evangelia prosperity“ patrně v tomto případě narazí na problém. Možná to majitelé rafinovaně maskují, ale zatím se nezdá, že by se materiálně posunuli o nějakou příčku výš. Ať tak či onak, za dobu existence podniku nemálo lidí evidentně potěšili. Pokud zůstává Nejvyšší šéf opravdu takovým, jakým jej představuje nejčtenější kniha světa, pak je právě toto neskonale vyšší devízou než počet nul za číslem na bankovním účtu. A to i přesto, že by se případné inspekci z Generální konference, o sestře Elleně Whiteové nemluvě, pár detailů ve vitalitní nabídce asi dvakrát nezamlouvalo.

Ať už se nám to líbí nebo ne, Vitalita stále žije. Můžeme ji glorifikovat, zatracovat, případně udělovat více či méně duchaplné rady. Pokud však něco potřebuje opravdu nezbytně, jsou to naše modlitby. Boží požehnání dokáže výrazně poznamenat nejen současné vlastníky, ale i hosty, personál a návštěvníky pravidelných čtvrtěčních besed. V neposlední řadě také nabízené zboží v zaplněných regálech.

Takže, co? Necháme Soňu a Miloše, ať se v tom v té příští pětiletce plácají sami?

Každopádně jim my, ať už přežvýkavci pravověrné sóji či likvidátoři hříšných zákusků, za všechno, čím nás prozatím obohatili, přenáramně děkujeme !!!

František Publikán Tomanec, nezávislý (sborový) publicista ☺

Co znamená „Odpustit“

- * Odpustit znamená, že se rozhodneme nenechat si kazit život bolestnou minulostí, přestat si neustále drásat rány, které krvácejí.
- * Účelem odpuštění není změnit druhého člověka, ale změnit vlastní postoj, myšlenky, vlastní negativní stav.
- * Odpuštění je projevem ochoty podívat se na otázku sporu z vyššího hlediska a vidět vše z nadhledu.
- * Odpuštění je cesta k vnitřnímu klidu a míru duše.
- * Odpuštění nás oprostuje od zranění, které jsme utrpěli v minulosti.
- * Odpustit znamená i to, že předáme svůj spor do vyšších rukou a budeme žít nezatíženi tím, co bylo.
- * Odpuštění je guma, kterou můžeme vymazat bolestnou minulost. Odpuštění je cestou lásky.
- * Odpustit znamená mít zájem o druhého člověka a v srdci lásku k druhému člověku nehledě na to, co se kdysi odehrálo. Síla lásky a odpuštění dokáže v našem životě zázraky.
- * Odpustit znamená v první řadě odpustit sobě to, že jsme se vzdálili od milostivého a odpouštějícího Boha, že jsme neuposlechli výzvy "nesuďte, abyste nebyli souzeni" (Mt7,1), že jsme vzali jeho spravedlnost do svých rukou a že jsme se domnívali, že on, který je nejvyšší soudce, nás opustil.
- * Oč vlastně při odpuštění jde? Jde o rozhodnutí již dál netrpět, nevyžívat se v nenávisti a zlobě, vzdát se touhy nadále zraňovat druhé a zároveň se také vzdát touhy zraňovat sebe pro to, co se odehrálo v minulosti.

z knihy O odpuštění, Karmelitánské nakladatelství

Když se řekne ekumena

Nepocházím z věřící rodiny. Pána Ježíše jsem přijala až na vysoké škole díky úžasným Biblickým kurzům pořádaným sborem CASD Brno – Střední. Zde jsem poznala pravdu a v prvotní lásce k našemu Pánu jsem měla touhu plnit co nejlépe vše, čím se naše církve řídí. Jedním ze základních článků naší církve je výzva k oddělení se od nesprávného náboženství. Nelze než souhlasit. Jenže v té době, před 30ti lety, jsme se na členy jiných denominací dívali téměř „přes prsty“. A s tím jsem měla malinko problém.

Mým druhým domovem a druhou rodinou byli tehdy spolužáci z vysokoškolských kolejí. Vztahy mezi námi byly více než dobré. Studentská léta jsou v tomto ohledu nezapomenutelná. Řada z nich byla věřících, a nejen z naší církve. Nedokázala jsem zkousnout, že bych měla naše přátelství začít omezovat jen proto, že věří jinak, než já. Ano, v jejich církvích nedělali vše, jak by se mělo. Jejich bohoslužby byly zaneseny tradicemi, nesvětili skutečný den odpočinku, neměli nastudovanou Bibli tak, jako adventisté. To ale nic nemění na tom, že to byli lidé upřímní, hodní a z hloubi srdce oddaní našemu Pánu. Zamýšlela jsem se nad tím, jak na takové lidi pohlíží Bůh. Má je rád? Budou spaseni, i když nemají správnou víru? Opravdu chce, abychom se jich stranili?

Doba pokročila a mnohé se změnilo. Stále častěji se skloňuje slovo „ekumena“ - některými členy naší církve vítaná, jinými přijímaná spíše nedůvěřivě a s nevolí. Slovo ekumena pochází z řeckého „oikoumené“ a znamená společnou zemi, nebo také jeden dům, ve kterém všichni žijí pohromadě. Základem ekumenických snah je přesvědčení, že všechny církve mají své společné kořeny v Ježíši Kristu.

Ekumena došla až do našeho malého městečka v podobě aliančních shromáždění, konaných již tradičně počátkem roku, na kterých se věřící setkávají v kostelech a modlitebnách jednotlivých církví, aby společně chválili našeho Pána, děkovali, zpívali, prosili a vyslechli si duchovní zamyšlení z úst našich kazatelů. Za sebe musím říct, že se na ně vždy těším.

Chce se mi dodat, že po letech dostávám odpověď na své otázky z dob mládí. Ale protože bych nerada „šlápla vedle“, pokusila jsem se zjistit o postojích k ekumenickému hnutí něco víc – jak ho vidí naše i jiné církve, ale především co říká Písmo.

Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.‘

Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; a kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu. Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.

Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi, a byl bys uvržen do vězení.

Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.

(Mt 5, 21-26)

Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří;

aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal.

Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno -

já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.

(Jan 17, 20.-23.)

Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

(Ef 4, 1.-3.)

Postoj Římsko-katolické církve:

„Při prvním pohledu nás napadá otázka, co ten evangelní úryvek (Mt 5, 21-26) pro nás vlastně může znamenat? Má ekumena význam pouze pro nás, pro sjednocení nás křesťanů? Máme ji chápat jako úsilí o sjednocení jedné ze zájmových skupin? ... Druhý člověk, bez ohledu na rodinné vztahy, je zde můj bratr, má sestra.

*Ekumena není rozmar ani sebezáchovné puzení. Je to Boží příkaz. Je to přání našeho Pána Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka, Syna Božího. Z textu vyplývá, že prvním předpokladem ekumeny není láska či přátelství, jak by se mohlo zdát, ale **opravdová úcta k druhému** bez snižování nebo ponižování. Je to úcta na prvním místě bez hněvu, odporu či nenávisti, bez zatracování a nadávek, které by se nám mohly vrátit. O tom svědčí dějiny křesťanství a konfesních válek. Nevraživost nemůže být cestou ke smíření. Pouze pokání a následující odpuštění otevírá cestu ke vzájemné bratrské lásce.“*

Dominik Duka

Postoj církve evangelické bratrské:

Českobratrská církev evangelická se už od svého vzniku v roce 1918 aktivně účastní ekumenického hnutí. Je členkou organizací, v nichž se tato jednota vzájemnými rozhovory o sporných otázkách a spoluprací na společných úkolech hledá.

Ekumenické úsilí není věcí pouhé mezicírkevní strategie nebo diplomacie. Jeho základní dimenze je dimenze duchovní. Spočívá na víře, že Kristovo evangelium spojuje, překonává antagonismy, ať vznikly jakkoli, a že vůlí Ježíše Krista je, aby všichni jeho učedníci „byli jedno“, jako Otec v něm a on v Otci. Jednota, jež spočívá ve společenství lásky Otce a Syna, je nejdříve darem, jímž nesluší pohrdat, a potom teprve úkolem, který nesluší zanedbávat. Je-li prvotním zakotvením ekumenických snah víra, že jednota je darem, pak jejich prvotním nástrojem je prosba o tento dar, modlitba za jednotu křesťanů.

„Nejdůležitější úlohou církvi v Evropě je společné hlásání evangelia slovem i skutkem pro spásu všech lidí. Tváří v tvář mnohostranné dezorientaci, odcizení křesťanských hodnot, ale i nejrůznějšímu hledání smyslu, jsou křesťané vyzýváni, aby svědčili o své víře. K tomu je třeba intenzivního nasazení a výměny zkušeností v oblasti katecheze, duchovní péče v místních společenstvích.

Ekumena žije ve společném naslouchání Božímu slovu, z působení Ducha svatého v nás a skrze nás.“

Charta oecumenica

Postoj CASD:

„Ježíš Kristus je Pán a Spasitel“

Církví je v adventistickém pojetí podle 11. článku víry "společenství věřících, kteří vyznávají Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele." Je společenstvím víry, povolaným k společné bohoslužbě, vzdělávání se v Písmu, slavení večeře Páně, k evangelizaci a ke službě. Neviditelná církev "zahrnuje věřící církve viditelné i mnoho lidí, kteří ačkoli nepatří k žádné církevní organizaci, cele následují světlo, které dostali od Krista." Boží Duch však působí na svůj lid, aby se jeho neviditelná církev spojila s církví viditelnou, kde mohou plně prožívat Boží pravdu, lásku a společenství. Boží viditelná církev se pak vyznačuje Kristovou vírou a poslušností Božích příkázání, což plní podle pojetí adventistického nejlépe právě CASD, statut církve však ostatním křesťanů CASD neupírá.

"Církev ostatků"

Samu sebe CASD vnímá jako "Církev ostatků", tedy společenství, které v době rozsáhlého odpadnutí zachovává věrnost Božím příkazům a kterému bylo svěřeno zvláštní poselství pro celý svět. Tímto odpadnutím je jakékoliv vzdálení se od biblického učení a náboženský formalismus. Úkolem církve ostatků je pak konečná obnova pravdy evangelia.

Úcta k ostatním křesťanům

Tyto základní články však byly v průběhu času doplňovány dokumenty generálních konferencí, které se k problémům vyjadřovaly. Jedním z nich je dokument "Vztahy s ostatními křesťanskými církvemi a náboženskými společnostmi" z roku 1926, který prohlašuje: "Považujeme takové organizace, které vyzdvihují Krista před lidmi, za součást Božího plánu na evangelizaci světa a chováme ve velké úctě křesťany a křesťanky z jiných společenství, kteří jsou zapojeni do získávání duší pro Krista," což signalizuje posun postoje k méně exkluzivním pozicím.

Ekumenismus a církevní identita

Dalším dokumentem vyjadřujícím se k problematice je dokument z generální konference v New Orleans z roku 1985 "Adventisté sedmého dne a ekumenické hnutí". Zde je pozitivně hodnocen vliv ekumenického hnutí v oblasti podpory laskavějších mezicírkevních vztahů a odstraňování předsudků. Přesto však v tomto dokumentu převládá silně kritický duch. Důvodem pro kritiku a odmítání ekumenismu je pak řada aspektů adventistického učení jako je např. výzva k oddělení se od nesprávného náboženství, která tvoří jeden ze základních článků adventistické církve.

Spojení náboženství a politické moci brání ekumenismu

Podle mého názoru však hlavní důvod odmítnutí ekumenismu odkrývá věta: "Hledíc dopředu vidí [adventisté] nebezpečí v spojování katolicismu a protestantismu a rozšiřování nábožensko-politické moci dominantním a potenciálně persekučním způsobem."

Mladí adventisté mění poměr své církve k ekumenismu

*Přesto však dokument **doporučuje účastnit se ekumenických aktivit "pokud je hlášáno autentické evangelium"**.*

Z vlastní zkušenosti se mi zdá, že poměr adventismu k ekumenismu se v poslední době posouvá. Mnoho mladých lidí v CASD začíná více či méně časté a hluboké kontakty s členy jiných církví a tím se posouvají i názory na vlastní církevní exkluzivitu."

ThDr. Jiří Piškula, CASD

„Žádné spolčení s těmi, kdo jsou nepřátely pravdy - "Ať strážní na hradbách Sionu se nespojují s těmi, kteří jsou ničiteli síly pravdy, jaká je v Kristu. Ať se nepřipojují ke spolku nevěry, papežství a protestantismu ve vyzdvihování tradice nad Písmo, rozumu nad Boží zjevení a lidských schopností nad Boží působení a živou moc zbožnosti."

EGW, The Review a Herald, March 24, 1896

Navštívila jsem nejednu ekumenickou bohoslužbu. Avšak ani jednou jsem neměla pocit, že bych byla manipulována ke změně církevní příslušnosti, že by bylo znevažováno či překrucováno Boží slovo, že by se někdo z přítomných vyvyšoval nad Boží působení. Právě naopak. Překvapuje mne stále znovu hloubka citů všech přítomných k našemu Stvořiteli, upřímnost modliteb a chval. Ať se setkání koná v kostele či modlitebně, vždy cítím nesmírnou pokoru, neuvěřitelnou toleranci vůči jiným, ochotu sdílet se a společně se klanět našemu Pánu. Spojuje nás vzájemný respekt a snaha o společné šíření evangelia.

Na světě je ještě tolik lidí, kteří Pána nepoznali. A i kdyby jich mělo být zachráněno díky těmto bohoslužbám byť jen nepatrné množství, jsem ochotna „to risknout“ a spolu s bratry a sestrami z jiných ovčinců jít do toho.

Osobní postoj Ivy Burešové

Kazatel Pavel Kostečka
Duchovní zamyšlení v kostele ŘK církve,
Alianční bohoslužba, leden 2018

WePrayFor

Webová stránka WePrayFor je službou, která je společné modlitby a modlitební řetězce. Může sloužit nemocným, tak k modlitbám za určitou sborovou akci kde má být do modlitebního úsilí zapojeno větší

zaměřena na jak k podpoře či jiné příležitosti, množství lidí.

Webová platforma tedy slouží ke sdílení vzájemné modlitební podpory, kde u jednotlivých příběhů či akcí přehledně vidíme své časy modliteb, ale také časy modliteb ostatních uživatelů.

Před dvěma lety, kdy nás zasáhla zpráva o těžké nemoci Alana Chlebka, se na mě poprvé obrátili jeho nejbližší přátelé s prosbou, abychom zorganizovali nepřetržitý řetězec modliteb a vytvořili pro to přehledný internetový portál. Ten měl umožnit nejen se k modlitbě připojit, ale zároveň Alanovi, jeho rodině a všem, kdo ho měli rádi, názorně ukázat, jak se za něj modlí spousta lidí. Takový jednocelový web i s doménou vznikl a vyvolal příznivý ohlas. Podobný požadavek se od té doby opakoval ještě několikrát a vždy jsme se snažili zareagovat co nejrychleji a nový portál řetězové modlitby připravit, ať už šlo o Dokoupilovi, Šimona Bílého, Samuela Vaňka nebo Zdeňka Skořepu.

To mě vedlo k rozhodnutí vytvořit pro podobné příležitosti specializovaný portál, který by tuto možnost nabídl globálně a umožnil zareagovat na aktuální potřeby nikoli v řádu hodin, ale minut, a umožnil příběhy zakládat, zveřejňovat a řetězové modlitby zorganizovat komukoliv bez nutnosti čekat na to, až se podaří uvolnit programátora a nový případ zpracovat. Hned jsme začali nápad realizovat.

Po několikaměsíčním vývoji a testování vám chci oznámit, že jsme tuto mezinárodní a vícejazyčnou modlitební platformu www.wepprayfor.net před několika dny spustili – a rád bych Vás na tyto stránky pozval.

Prosím o předání informace a případně o sdílení na sociálních sítích. Facebooková stránka ke sdílení je www.facebook.com/WePrayFor.net .

Petr Faraga, CASD

„Manželství bez mýtů“ – sborník k Národnímu týdnu manželství

Další ročník Národního týdne manželství, který je zároveň i modlitebním týdnem křesťanského domova církve adventistů, proběhne v týdnu od 12. do 18. února 2018. Téma s názvem „Manželství bez mýtů“ je současně i nadpisem sborníku přednášek, který sepsali odborníci zabývající se rodinnou problematikou (J. Bauer, R. Jonczy, M. Žůrek,...). Je distribuován na sbory v tištěné podobě, v elektronické verzi je ke stažení na stránkách CASD nebo stránkách sboru.

8. konference žen

Hotel KAM Malenovice
9.-11. března 2018

Hostem bude **Denise Hochstrasser** a další...

Téma: Opravdové setkání proměňuje | dává sílu
otevívá oči | obdarovává | boří předsudky | dává naději | zpokornuje
nutí myslet jinak | překvapuje

Díky slovům té ženy, která svědčila... Jan 4,39

Přihlašování od 1. 2. 2018 od 20:00 | cena: 1 550 Kč
Bližší informace na <http://mss.casd.cz/kd>

Adventista presidentem?

Na veřejnost pronikla přísně utajovaná zpráva, že po vzoru Spojených států amerických vyšle do příštích presidentských voleb v České republice svého kandidáta i Církev adventistů s.d. Uchazečem o post hlavy státu má být jistý Pavel Kostečka. Důvod je prostý. Vychodil Základní i Střední školu v Chrudimi, absolvoval Masarykovu universitu v Brně, dokončil Teologický seminář na Sázavě, ale především přežil Sobotní školu ve Valašském Meziříčí!!!

František Publikán Tomanec, nezávislý (sborový) špión ☺

Polepšovna

Nějaký rok už chybí na budově modlitebny patřičný firemní nápis. Netuším, proč. Patrně proto, že zodpovědný sborový orgán, co se textu týká, není (u)snášení schopný. Coby člen KAN (klubu angažovaných nečlenů) proto přicházím s iniciativním návrhem. Podle mne by na vývěsním štítu mělo být zřetelně napsáno POLEPŠOVNA. Je to výstižné a dostatečně zřetelné. Když tam napíšeme CASD, pamětníci si budovu spletou s autobusovým nádražím. Když zkratku odtajníme uvedením jednotlivých slov, jenom tím dosvědčíme fakt, že čím menší církev, tím delší název (v tom nás překonávají snad už jenom mormoni). Zmíněný nápis by však byl nejen neotřelý, ale i patřičně inspirativní. Je totiž stále dost lidí, kteří se necítí dost dobří a touží po polepšení. Naděje, že se tak po návštěvě budovy opravdu stane, by nahnala dovnitř davy. Má to však háček. Vlastně, nejméně dva. Zaprvé by to SNS (Strýčci Na Sdružení) nepovolili, a za druhé by to sbor, včetně Klubu angažovaných nečlenů, neschválil. Proč? Protože bychom se nejdřív museli polepšit sami....

František Publikán Tomanec, nezávislý (sborový) navrhovatel ☺

Každý je v tom **sám**. Víme, že nakonec přijdou chvíle, kdy ani ti nejbližší už nedokážou pomoci. Propadáme nejistotě ... Jak z toho ven?

Soňa Sílová otvírá v **Bibli pro dnešek** téma křesťanského správcovství a **zkoumá** evangelium prosperity. Také **přemýšlí** nad tím, co všechno vlastní Bůh a co my – lidé.

V seriálu **Majstrovské dielo** podhalujeme tajemství starých obrazů, do kterých malíři skryli zásadní otázky. **Jak** si představujeme Boha a **jaká** je naše hodnota? Pátrejte s námi!

Co hrozí misionářům v Indii? **Podívejte** se sami. A **sledujte**, jak vypadá evangelizace v Moldávii.

Retro foto

Moudrost

Starý rabín se jednou zeptal svých žáků, podle čeho se pozná okamžik, kdy končí noc a začíná den.

„Snad podle toho, že se snadno rozezná pes od ovce?“ „Ne, řekl rabín. „Když poznám datlovník od fíkovníku?“ „Nikoliv,“ odpověděl rabín. „A jak je to tedy?“ ptali se ho žáci. Rabín odvětil: „Je to tehdy, když poznáš bratra nebo sestru, díváš-li se na nějakou osobu. Do té chvíle byla ještě ve tvém srdci noc.“